

[Knud Kristensen.]

Hvis de paagældende mener noget med det, de siger — og det maa man vel gaa ud fra at Ministeren gør —, er deres Meninger hinanden diametralt modsat.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Prisstigningen i Almindelighed. Her var mit Argument det, at ifølge Oplysninger i det Materiale, som Embedsmændene har indsamlet og som ledsager Lovforslaget, viser det sig, at Priser her i Landet efter Kronesenkningen i 1933 er steget meget mere end Priserne i England og Sverige. Mønten er ikke forandret i det Tidsrum, men Priserne er forandret. Saa er det, Ministeren og de, der forsvare dette, siger: Ja, men det kommer bagefter. Det siger jeg er ugørligt, for saa vidt der er Konkurrence, for saa kan vi ikke sætte vore Varepriser op over det, som er gældende i Udlandet, ikke med een eneste Øre, ellers kan vi ikke sælge dem. Derfor er det et ganske uholdbart Standpunkt.

En anden Ting er, hvis vi havde ført vore Produktionsomkostninger og vore Salgspriser ned under Verdensmarkedets Priser, saa kunde vi selvfølgelig hæve dem; men det er jo ikke Tilfældet, de har kun været i Niveau med de Priser, der er solgt til fra andre Lande, paa andet Grundlag har vi ikke kunnet konkurrere. Ministeriet og Flertallet har netop ogsaa sagt, at selv efter at Kronesenkningen har fundet Sted, maa vi have Beskyttelse, for ellers kan der ikke konkurreres. Derfor kan dette ikke være Følgen af Kronesenkningen, det er kun en Følge af, at man har udelukket Konkurrencen.

Jeg vender mig saa til den højtærede Handelsministers Udtalelser om vore Oplysninger af prismæssig Karakter. Den højtærede Minister sagde, at vore Oplysninger i Betænkningen ikke kunde bero paa officiel Statistik. Jo, de hviler paa Danmarks statistiske Tabelværk for 1936. Her fremhæves det, at Værdien af Danmarks Indførsel vel er steget i Kroner i Aarene fra 1931 til 1936, fordi der har været en Prisstigning, men hvis vi eliminerer Prisstigningen, vilde der have været et Fald i Indførselsværdien, nemlig fra 1 409 Mill. Kr. til 1 186 Mill. Kr. Altsaa, den indførte Varemængde vilde, hvis vi ikke havde haft Prisstigniugen, have kostet saa meget mindre, og det vil ogsaa sige, at hvis vi i 1936 havde anvendt det samme Antal Kroner som i 1931, havde vi faaet saa meget færre Varer. Efter samme statistiske Tabelværk er Værdien af vor Udførsel sunket fra 1 269 Mill. Kr. til 1 066

Mill. Kr., hvis Priserne havde været de samme, det vil sige, at der har været betydeligt Fald i Varemængden.

Men nu gaar Ministeren for at forsvare sig over til at benytte de rene Vægttal og stiller 1 kg Smør ved Siden af 1 kg gammelt Jern og siger: Det er lige meget, om vi udfører det ene eller det andet. Men det er jo netop det, som den højtærede Udenrigsminister har været saa indigneret over, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har forsøgt — Udenrigsministeren mente, at det ærede Medlem satte Cement og gammelt Jern ved Siden af Kardemomme og Silkevarer. Det kan man heller ikke gøre, det er fuldstændig vildt at sammenligne paa den Maade. Man maa selvfølgelig sige, som vi har gjort — og det er det, der er udtrykt i Statistisk Tabelværk for 1936 —, at hvis man regner med de samme Priser i 1936 som i 1931, vilde Værdien af vor Udførsel og Indførsel være henholdsvis 15 og 16 pCt. mindre i 1936 end i 1931, hvad med andre Ord vil sige, at vor Samhandel med Udlandet mængdemæssigt i 1936 har været de nævnte Procenter mindre end i 1931. Det turde være den rigtige Maade at benytte Statistikken paa, og ikke den, at man rent vægtmæssigt sætter Cement op som lige saa betydningsfuldt i Handelsstatistikken Kilogram for Kilogram som Smør, Flæsk og Æg.

Udtalelserne og Tallene i vor Betænkning er fuldstændig rigtige; de er taget lige ud af Statistisk Tabelværk, ikke vægtmæssigt, men mængdemæssigt, saadan som det ogsaa staar her med et fremmed Ord: Volumen index; det dækker netop over det mængdemæssige. Naar man tager det i samme Forhold til hinanden og sætter gammelt Jern og Cement i samme Klasse som Smør og Æg, kommer man op paa det Tal, som Ministeren mente, men jeg tror, at enhver vil indrømme, at dette har intet som helst med den rette Brug af Statistikken at gøre.

Jeg skal endnu om de Underændringsforslag, der er stillet til vort Ændringsforslag, kun sige, at vi finder, at de er en Forringelse af det, vi tilsigter: at forhindre Spekulationen i Kronen; men i øvrigt at give fri Valutahandel, saaledes at det bliver det naturlige Tilbud og Efterspørgsel, der er bestemmende; derfor kan vi ikke acceptere dem, hvorfor jeg maa anbefale mine ærede Meningsfæller at stemme imod disse Underændringsforslag og sluttelig endnu en Gang anbefale at stemme for vort Ændringsforslag.